

اثر شرایط محیطی روی رهاشدن، جوانه‌زنی و بیماری‌زایی آسکوسپوره‌های *Uncinula necator* عامل بیماری سفیدک سطحی انگور

محمد حاجیان شهری^۱، جواد زاد^۲، عباس شریفی تهرانی^۳، سید محمود اخوت^۴ و عباس صفرنژاد^۵

۱، ۵، اعضاء هیئت علمی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خراسان

۲، ۳، ۴، استادان، گروه گیاه پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش مقاله ۸۳/۳/۶

خلاصه

رهاشدن و جوانه‌زنی آسکوسپوره‌های *U.necator* عامل بیماری سفیدک سطحی انگور با نگهداری برگ‌های انگور حامل کلیستوتسیوم‌های قارچ عامل بیماری در حرارت‌های ۲۰ و ۴ درجه سانتیگراد و شرایط رطوبتی نیمه خشک و خشک پس از ۲۰، ۸۰، ۱۵۰، ۱۲۰ و ۱۸۰ روز به تفکیک اندازه‌گیری شدند. همچنین اثر درجه حرارت‌های ۳۵-۰ درجه سانتیگراد پس از ۲۴ ساعت در رهاشدن آسکوسپورها و میزان رها شدن آسکوسپورها در دوره زمانی ۱۶۸-۰ ساعت در شرایط رطوبت اشباع و در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد در مورد آسکوکارپهای که برای ایجاد شرایط زمستان‌گذرانی قارچ عامل بیماری به مدت ۱۵۰ روز در ۴ درجه سانتیگراد نگه‌داری شده بودند، اندازه‌گیری شد و بیماری‌زایی آسکوسپوره‌های بالغ روی برگ‌های بریده و سالم انگور مورد بررسی قرار گرفت. نتایج به دست آمده نشان داد که بیشترین میزان رها شدن آسکوسپورها پس از ۱۲۰ روز در تیمار نیمه خشک ۲۰ درجه سانتیگراد با ۸ آسکوسپور در سانتیمتر مربع و بیشترین میزان جوانه‌زنی آسکوسپورها پس از ۱۵۰ روز با ۴۱ درصد مربوط به تیمار نیمه خشک ۴ درجه سانتیگراد بود. بهترین درجه حرارت برای رهاشدن آسکوسپورها پس از ۲۴ ساعت ۲ آسکوسپور در سانتیمتر مربع و در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد به دست آمد و بیشترین میزان رهاشدن آسکوسپورها پس از ۳۶ ساعت ۱۱ عدد در سانتیمتر مربع اندازه‌گیری شد. بیماری‌زایی آسکوسپوره‌های *U.necator* روی برگ‌های بریده و سالم انگور نیز اثبات شد که می‌تواند مؤید نقش احتمالی آسکوسپوره‌های این قارچ به عنوان مایه تلقیحی اولیه در شروع این بیماری باشد.

واژه‌های کلیدی: کلیستوتسیوم، آسکوسپور، جوانه‌زنی، بیماری‌زایی، انگور، سفیدک سطحی

مقدمه

درخت انگور *Vitis vinifera* L. یکی از محصولات عمده باغی در ایران می‌باشد. به طوریکه در سال زراعی ۸۱-۸۰ سطح انگورکاری ایران حدود ۲۹۸۰۰۰ هکتار گزارش شده است، که از این سطح ۲۵۴۲۰۰۰ تن محصول به دست آمده است (۲).

مناطق عمده تولید انگور در ایران عبارتند از: استانهای فارس، خراسان، قزوین، آذربایجان شرقی و غربی و همدان که استان فارس با ۲۰ درصد سطح زیرکشت، بالاترین سطح زیرکشت را به خود اختصاص داده است. اما از نقطه نظر میزان تولید استان خراسان با ۲۱/۲ درصد تولید، بالاترین میزان تولید را دارد (۲).

در بین بیماری‌های انگور، بیماری سفیدک سطحی انگور یکی از مهمترین بیماری‌های این درخت می‌باشد که همه ساله خسارت زیادی به این محصول در ایران و سایر کشورهای انگورخیز دنیا وارد می‌سازد (۲۱). زمستانگذرانی *U.necator* به شکل میسلیم در جوانه های در حال خواب انگور به عنوان شکل اصلی زمستانگذرانی این قارچ در اغلب نقاط انگورکاری دنیا اثبات شده است (۵، ۲۰، ۲۳، ۲۴). اما در پایان فصل معمولاً تعداد زیادی از کلسیتوتسیوم‌های این قارچ در کالیفرنیا (۴)، نیویورک (۱۳)، (۲۲)، فرانسه (۲۷)، آلمان (۲۵)، رومانی (۳)، استرالیا (۲۶) و ایران (۱) تشکیل میشود. ردیک و گلاوین (۱۹۱۵) می‌نویسند که روش زمستان گذرانی قارچ دقیقاً شناخته شده نیست اما در عین حال آنها متعقد بودند که قارچ به شکل آسکوسپور در کلسیتوتسیوم زمستان گذرانی میکند. برای اولین بار جوانه زنی آسکوسپورهای بالغ این گونه در اوایل ۱۸۹۵ میلادی دیده شده است (۱۴). اما یوسفوویچ (۱۹۲۳) و آئورل (۱۹۷۴) با تلقیح مکرر انگور امکان ایجاد بیماری از طریق آسکوسپور را رد میکنند و مرحله آسکزی این قارچ را در سیکل بیماری سفیدک انگور کم یا بی اهمیت می‌دانند. در بعضی از نقاط ایران تعداد زیادی کلسیتوتسیومهای *U.necator* روی برگ‌های مسن و شاخه های انگور از مرداد تا آبانماه یافت میشود که نقش آنها در اپیدمی بیماری دقیقاً مشخص نیست (۱). لذا این تحقیق به منظور بررسی برخی شرایط لازم برای رهاشدن جوانه زنی آسکوسپورها و شناخت نقش آسکوسپورها در این بیماری انجام شد.

مواد و روش‌ها

جمع آوری نمونه

برگ های آلوده به سفیدک سطحی انگور و حامل کلسیتوتسیوم های عامل بیماری از رقم انگور عسکری از مویستانی به وسعت ۴۰ هکتار متعلق به ایستگاه تحقیقات کشاورزی گلمکان واقع در ۴۵ کیلومتری جاده مشهد- قوچان در اواخر شهریورماه ۱۳۸۱ با تعداد متوسط ۵۰۰-۳۰۰ عدد کلسیتوتسیوم در روی هر برگ که بیشتر از ۷۰٪ آنها بالغ بودند، جمع آوری شدند.

اثر زمان، حرارت و رطوبت روی رهاشدن آسکوسپورها

برگ‌های انگور حامل کلسیتوتسیوم های جمع آوری شده به قطعات پنج سانتی‌متر مربع با متوسط ۵۰ عدد کلسیتوتسیوم بر روی هر قطعه بریده و با محلول هیپوکلریت سدیم ۱٪ به مدت پنج دقیقه ضد عفونی شدند. سپس این قطعات برگ‌گی در انکوباتور تحت شرایط متناوب نوری ۱۴ ساعت روشنایی و ۱۰ ساعت تاریکی با شدت نوری ۱۰۰۰ لوکس تحت دو تیمار نیمه خشک و خشک در درجه حرارت های ۲۰ و ۴ درجه سانتیگراد نگه داری شدند. قطعات برگ‌گی تحت تیمار نیمه خشک هر ۱۴ روز یکبار با ۲ سانتی متر مکعب آب مقطر استریل مرطوب می‌شدند. میزان رهاشدن آسکوسپورها برای هر تیمار به ترتیب پس از ۲۰، ۸۰، ۱۵۰، ۱۲۰ و ۱۸۰ روز اندازه گیری شدند. برای این کار در پایه یک پتری دیش دو برگ کاغذ صافی استریل قرار داده شد و سپس یک قطعه برگ در درپوش پتری که اطراف آن با کاغذ صافی پوشانده شده بود تعبیه شد، برای ایجاد رطوبت اشباع، داخل هر پتری دیش با ۵ سانتی‌متر مکعب آب مقطر استریل مرطوب شد، در پایه هر پتری دیش سه قطعه چوب کبریت بر روی سه لایه کاغذ صافی قرار داده شد و یک عدد لام میکروسکوپ بر روی این قطعات چوب کبریت برای جمع آوری آسکوسپورهای آزاد شده قرار داده شد و اطراف پتری دیش ها با نوار پارافیلیم برای حفظ رطوبت اشباع مسدود شد و دردمای ۲۵ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت نگه داری شدند. برای اندازه گیری تعداد آسکوسپورهای رها شده، در سطح لامهای میکروسکوپی سه قطره لاکتوفنل- کاتن بلو گذاشته شد و تعداد آسکوسپورها در سطح سه عدد لام ۱۸×۱۸ میلیمتری شمارش شدند. این آزمایش با استفاده از ۵ پتری دیش که هر کدام به منزله یک تکرار بودند انجام گرفت (۱۲).

اثر زمان، حرارت و رطوبت روی جوانه زنی آسکوسپورها

برای انجام این آزمایش از روش تغییر یافته گادوری و پیرسون (۱۹۹۰) استفاده شد. بر اساس این روش قطعات برگ‌گی با سطحی حدود ۵ سانتی متر مربع از تیمارهای مختلف (نیمه خشک و خشک) پس از ۲۰، ۸۰، ۱۵۰، ۱۲۰ و ۱۸۰ روز بعد در زمان های مورد نظر به صورت تصادفی انتخاب شدند و ۳۰ عدد کلسیتوتسیوم از سطح آنها برداشته شد و در روی یک لام

هیپوکلریت سدیم یک درصد ضد عفونی شدند. برگ های فوق از محل دم برگ در پایه یک پتری دیش که در آن محیط آب-آگار ۱/۵ درصد به میزان ۲۵ میلی لیتر همراه با ۱۰۰ PPM بنزیمیدازول ریخته شده بود فروروده شدند. در درب هر پتری دیش نیز دو برگ کاغذ صافی استریل تعبیه و با ۲ سانتیمتر مکعب آب مقطر استریل خیس شدند سپس چهار دیسک کاغذی حامل ۲۰ عدد کلیستوتسیوم قارچ عامل بیماری در درب پتری دیشها گذاشته شد و پایه پتری دیش به صورت وارونه بر روی درب آن گذاشته شده و اطراف لبه پتری دیش با نوار پارافیلیم برای حفظ رطوبت مسدود شد. کلیه پتری دیشها در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد و شدت نوری ۱۰۰۰ لوکس باتناوب نوری ۱۴ ساعت روشنایی و ۱۰ ساعت تاریکی نگه داری شدند. این آزمایش با ده پتری دیش انجام شد که ۵ پتری دیش به عنوان تیمار شاهد (دیسکهای کاغذی بدون کلیستوتسیوم) و ۵ پتری دیش به عنوان تیمار بیماری زایی (دیسکهای کاغذی با کلیستوتسیوم) در نظر گرفته شدند (۱۰).

نتایج

تأثیر دوره های زمانی نگهداری کلیستوتسیوم ها در جوانه زنی و رها شدن آسکوسپورها در شرایط نیمه خشک در دماهای ۴ و ۲۰ درجه سانتی گراد متغیر بود. جداول ۱ و ۲ آنالیز واریانس تأثیر سه فاکتور درجه حرارت، رطوبت و زمان نگهداری کلیستوتسیوم ها را، در رها شدن و جوانه زنی آسکوسپورها نشان می دهد. دوره نگهداری کلیستوتسیومها تحت شرایط آزمایش تأثیر معنی داری در رها شدن و جوانه زنی آسکوسپورها دارد ($P < 0.01$). بیشترین میزان رها شدن آسکوسپورها ۸ آسکوسپور در سانتیمتر مربع در تیمار ۲۰ درجه سانتیگراد تیمار نیمه خشک پس از ۱۲۰ روز و در تیمار ۴ درجه سانتیگراد خشک پس از ۲۰ روز با میزان ۹ آسکوسپور به دست آمد. کمترین میزان رها شدن ۲ آسکوسپور در سانتیمتر مربع تحت تیمار ۲۰ درجه سانتیگراد خشک پس از ۲۰ روز و کمترین میزان رها شدن در تیمار ۴ درجه سانتیگراد خشک پس از ۱۲۰ روز اندازه گیری شد (شکل ۳). رها شدن آسکوسپور در تیمار نیمه خشک در مقایسه با تیمار خشک معنی دار نبود (جدول ۱) ولی در مورد جوانه زنی آسکوسپورها معنی دار بود ($P < 0.01$). اثر متقابل بین

میکروسکوپی قرارداد شده و با کمک یک اسکالپل آسکوکارپ ها شکاف داده شدند تا آسکوسپورها در داخل قطره آب آزاد شوند، این لام در پایه یک پتری دیش که حاوی دو برگ کاغذ صافی بود گذاشته شد که قبلاً با ۵ میلی لیتر آب مقطر استریل برای ایجاد رطوبت اشباع خیس شده بود قرارداد شده و اطراف لبه پتری دیش با نوار پارافیلیم برای حفظ رطوبت مسدود گردید. پس از ۲۴ ساعت نگهداری در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد سه قطره محلول لاکتوفنل- کاتن بلو در سطح لامهای میکروسکوپی گذاشته شد و تعداد آسکوسپورهای جوانه زده در سطح سه عدد لام ۱۸×۱۸ میلیمتری شمارش شدند. در هر بار آزمایش از ۵ پتری دیش به عنوان تکرار استفاده شد.

اثر زمان روی رها شدن آسکوسپورها

برای انجام این آزمایش از قطعات برگ که در ۴ درجه سانتیگراد به مدت ۱۵۰ روز (برای ایجاد شرایط زمستان گذرانی قارچ عامل بیماری نگه داری شده بودند) استفاده شد به این منظور در فواصل زمانی صفر تا ۱۶۸ ساعت، در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد و شرایط نوری ۱۴ ساعت روشنایی و ۱۰ ساعت تاریکی با شدت نوری ۱۰۰۰ لوکس میزان رها شدن آسکوسپورها مانند روش قبل در سطح لام میکروسکوپ که در فواصل زمانی مناسب تعویض می شدند اندازه گیری شد در این آزمایش از ۵ پتری دیش که هر کدام به منزله یک تکرار بود استفاده شد (۱۵).

اثر حرارت روی رها شدن آسکوسپورها

در انجام این آزمایش نیز از قطعات برگ که در ۴ درجه سانتی گراد به مدت ۱۵۰ روز برای ایجاد شرایط زمستان گذرانی قارچ عامل بیماری نگه داری شده بودند استفاده شد و رها شدن آسکوسپورها در حرارت های ۰-۳۵ درجه سانتیگراد (با فواصل حرارتی ۵ درجه) در سطح لام میکروسکوپی همانند روش قبل با استفاده از ۵ پتری دیش به عنوان تکرار مورد ارزیابی قرار گرفت (۱۵).

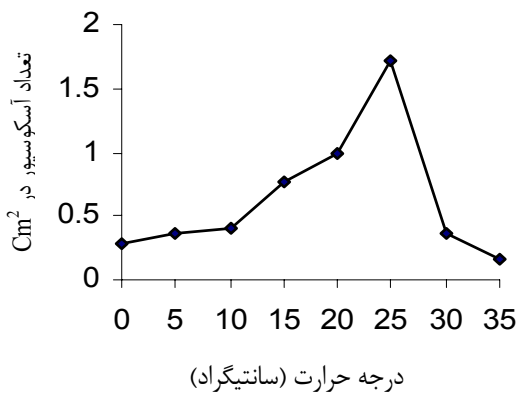
بیماری زایی آسکوسپورها

برای اثبات بیماری زایی آسکوسپورهای قارچ عامل بیماری، برگ های انگور رقم عسکری که به ابعاد پتری دیش با قطر ۹ سانتی متر بودند انتخاب و به مدت ۵ دقیقه با محلول

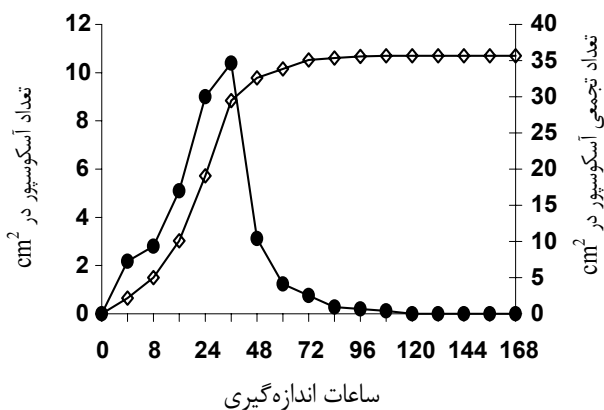
جدول ۲- آنالیز واریانس تاثیر فاکتورهای درجه حرارت، رطوبت و دوره نگه داری در جوانه زنی آسکوسپور *U. necator*

منابع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات F	خطا
درجه حرارت (T)	۱	۸۴/۲۰	۰/۲۹ ns
دوره نگه داری (S)	۴	۲۵۷/۱۶	۰/۰۱ **
رطوبت (H)	۱	۶۲۵/۷۰	۰/۰۰۵ ***
دوره نگه داری × رطوبت	۴	۷۲/۸۱	۰/۴۳ ns
درجه حرارت × رطوبت	۱	۴/۸۵	۰/۸۰ ns
درجه حرارت × دوره نگه داری	۴	۲۴۵/۴۸	۰/۰۱ **
دوره نگه داری × حرارت × رطوبت	۴	۲۳۸/۲۷	۰/۰۲ *
خطا	۸۰	۲۳۸/۲۷	

***, P<0.001, **, P<0.01, *, P<0.05, ns= non significant

شکل ۱- تاثیر حرارت‌های ۰-۳۵ درجه سانتیگراد بر رهاشدن آسکوسپورهای *U. necator*

شکل ۲- تاثیر زمان انکوباسیون بر رهاشدن آسکوسپور از کلیستوتسیومهای بالغ (رطوبت اشباع و درجه حرارت ۲۵ سانتیگراد)

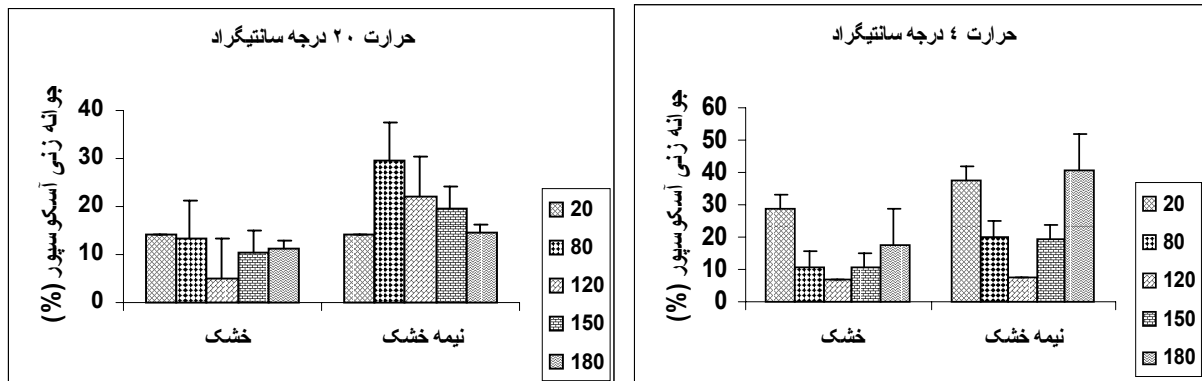
فاکتورهای درجه حرارت و رطوبت تاثیر معنی داری روی رهاشدن آسکوسپورها و جوانه زنی آسکوسپورها نداشتند اما اثرات متقابل بین فاکتورهای درجه حرارت، رطوبت و دوره نگه داری آسکوسپورها بر رهاشدن و جوانه زنی آسکوسپورها معنی دار بودند (جدول ۲). بیشترین میزان جوانه زنی آسکوسپورها پس از ۱۵۰ روز نگهداری آسکوسپورها در دمای ۴ درجه سانتیگراد تحت تیمار نیمه خشک به میزان ۴۱ درصد و کمترین میزان جوانه زنی آسکوسپورها در دمای ۴ درجه سانتیگراد تیمار نیمه خشک پس از ۸۰ روز ۲ درصد اندازه گیری شد (شکل ۴). بررسی اثر حرارت‌های مختلف در رهاشدن آسکوسپورها، وقتی که آسکوسپورها در شرایط رطوبتی اشباع و درجه حرارت‌های ۰-۳۵ °C نگهداری شدند نشان داد (شکل ۱)، بیشترین میزان رهاشدن آسکوسپورها در دمای ۲۵ تا ۲۰ °C آسکوسپور در سانتی‌متر مربع به دست آمد و بهترین طیف حرارتی برای رهاشدن آسکوسپورها طیف حرارتی ۱۵-۲۵ درجه سانتیگراد است. وقتی کلیستوتسیوم‌های قارچ عامل بیماری به منظور اندازه گیری طول دوره رهاشدن آسکوسپورها در دمای ۲۵ °C و رطوبت نسبی ۱۰۰٪ نگهداری شدند (شکل ۲) تعداد آسکوسپورهای رها شده در ۸ ساعت اولیه کم بود (۳ آسکوسپور در سانتی‌متر مربع) و بیشترین میزان رهاشدن آسکوسپورها پس از ۳۶ ساعت به دست آمد (۱۰ آسکوسپور در سانتی‌متر مربع) و در ۶۰ ساعت اولیه بیش از ۹۵ درصد آسکوسپورها رها شدند.

جدول ۱- آنالیز واریانس تاثیر فاکتورهای درجه حرارت، رطوبت و

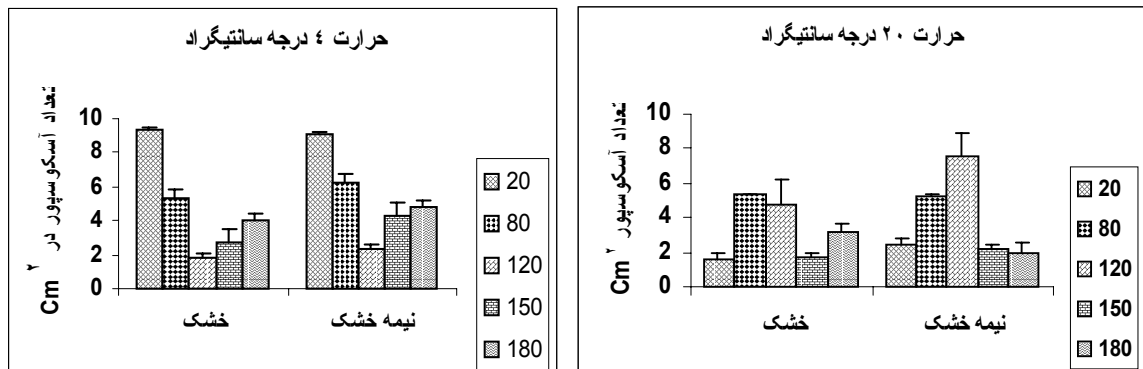
دوره نگه داری در رها سازی آسکوسپور *U. necator*

منابع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات F	خطا
درجه حرارت (T)	۱	۱۷/۹۷۷	۲/۷۷ *
دوره نگه داری (S)	۴	۲۱/۰۷۱	۳/۲۵ **
رطوبت (H)	۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰ ns
دوره نگه داری × رطوبت	۴	۱۵/۴۱۲	۲/۳۸ *
درجه حرارت × رطوبت	۱	۵/۷۶	۰/۸۹ ns
درجه حرارت × دوره نگه داری	۴	۴۸/۵۸۶	۷/۴۹ ***
دوره نگه داری × حرارت × رطوبت	۴	۱۵/۷۶۷	۲/۴۳ *
خطا	۸۰	۶/۴۹	

***, P<0.001, **, P<0.01, *, P<0.05, ns= non significant

شکل ۳ - تاثیر دوره نگه داری کلیستوتسیوم در دو شرایط خشک و نیمه خشک و درجه حرارت ۴ و ۲۰ درجه سانتیگراد در جوانه زنی آسکوسپورهای *U. necator*

شکل ۴ - تاثیر دوره نگه داری کلیستوتسیوم در دو شرایط خشک و نیمه خشک و درجه حرارت ۴ و ۲۰ درجه سانتیگراد در رها شدن آسکوسپورهای *U. necator*

باشد آغاز می شود (۱۲). نگهداری کلیستوتسیوم ها در تیمار نیمه خشک باعث افزایش رها شدن و جوانه زنی آسکوسپورها در مقایسه با تیمار خشک گردید. حداکثر میزان رها شدن آسکوسپورها بعد از ۱۲۰ روزنگه داری در تیمار نیمه خشک به دست آمد و اختلاف معنی داری در جوانه زنی آسکوسپورها در ۴ و ۲۰ درجه سانتی گراد در رها شدن و جوانه زنی آسکوسپورها وجود داشت. نتایج این تحقیق نشان داد که در شرایط طبیعی باز شدن کلیستوتسیوم ها به نظری رسد بایستی با تناوب های خشکی و رطوبت بعد از دوره های بارشهای زمستانه و اوایل بهار باشد. کوک و ویلر (۱۹۶۷) *Erysiphe cichoracearum* در مورد عامل بیماری سفیدک سطحی *Arctium Lappa* L. مشاهده کردند که تناوب های خشکی در اوایل ژانویه و مارس و به دنبال آن بارندگی مکرر در دسامبر و نیمه ژانویه تا نیمه

بعد از ده روز انکوباسیون برگ های بریده و تلقیح شده با دیسک های برگي حامل کلیستوتسیوم های قارچ عامل بیماری در روی سه برگ بریده به ترتیب ۳،۷ و ۲ کلنی قارچ عامل بیماری تشکیل شد که بیماری زایی آسکوسپورها و نقش احتمالی آنها را در اپیدمیولوژی *U. necator* تایید می کند.

بحث

تحقیقات نشان داده است که میزان آب آزاد موجود در سیتوپلاسم آسکوسپورهای *U. necator* برای رها شدن آنها از کلیستوتسیومها ضروری می باشد (۲۷،۱۴،۱۲،۹). در موستان ها گزارش شده است که رها شدن آسکوسپورهای *U. necator* پس از بارندگی یا پس از مرطوب شدن برگها پس از بارندگی (۱۹) و زمانی که که میزان بارندگی بیش از ۲/۵ میلی متر

معنی داری در رهاسدن آسکوسپورها نداشتند که با نتایج به دست آمده توسط گادوری و پیرسون مطابقت دارد (۱۲). درجه حرارت بهینه برای جوانه زنی آسکوسپورها در قارچ های مولد سفیدک سطحی در گیاهان مختلف متفاوت است به عنوان مثال ۱۶ درجه سانتیگراد در مورد *E. graminis f.sp. hordei* ۱۸ درجه سانتیگراد برای *S. humuli* و در بعضی از گونه ها نیز مانند *Leveillula saxaouli* و *Podosphaera clandestina* بالاتر گزارش شده است. بیماریزایی آسکوسپورهایی بالغ *U.necator* از امریکا (۱۹)، ایتالیا (۷) و استرالیا (۱۰) گزارش شده است و نتایج این تحقیق نیز مؤید همین نکته است.

سپاسگزاری

این تحقیق از محل اعتبارات قطب علمی گروه گیاه پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران و در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خراسان اجرا شده است و مولفین بدینوسیله از مساعدتهای مسئولین دانشکده کشاورزی و مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی قدردانی می نمایند.

فوریه به باز شدن آسکوکارپها برای رهاسدن آسکوسپورها کمک می کند. این تناوب های خشکی و رطوبتممکن است دیواره کلسیتوسیوم ها را ضعیف کند و باعث رهاسدن آسکوسپورهایی بالغ را شود (۱۲). افزایش درجه حرارت باز شدن کلیستوتوسیومها و میزان رهاسدن آسکوسپورهایی *U.necator* را بالا می برد به طوریکه بیشترین میزان رهاسدن آسکوسپورها در این گونه بعد از ۲۴ ساعت در ۲۵ درجه سانتیگراد به دست آمد (نمودار ۲). درجه حرارت های زیر ۸ درجه سانتیگراد گزارش شده است که رهاسدن آسکوسپورها را در *Erysiphe cichoracearum* (۸)، *Sphaerotheca humuli* (۱۶)، *Erysiphe graminis f.sp. hordei* (۱۸) و *U.necator* (۱۲) کاهش می دهد. درجه حرارت ۲۰-۱۶ سانتیگراد درجه حرارت بهینه برای رهاسدن آسکوسپورهایی *S. humuli* (۱۷)، *E.cichoracearum* (۸) و *E. graminis f. sp. hordei* (۱۸) گزارش شده است. در این تحقیق بیشترین میزان رهاسدن آسکوسپور *U.necator* در ۲۵ درجه سانتیگراد اتفاق افتاد و درجه حرارت های بین ۳۰-۱۵ درجه سانتیگراد اختلاف

مراجع مورد استفاده

۱. بنی هاشمی، ض. و ش. پروین. ۱۳۷۴. مشاهده فرم جنسی *Uncinula necator* عامل سفیدک پودری در استان فارس. مجله بیماریهای گیاهی شماره ۴-۱ جلد ۳۱ صفحه ۱۰۲.
۲. بی نام. ۱۳۸۰. آمارنامه کشاورزی. انتشارات اداره کل آمار و اطلاعات معاونت طرح و برنامه ریزی وزارت کشاورزی. نشریه شماره ۸۰/۰۱.
3. Aurel, T.N. 1974. Cercetari privind biologia ciupercii *Uncinula necator* (Schw.)Burr. Care provaca fuinarea Vitei de vie si myloacele de combatere in conditule podogoriei Dealul Mare. Ph. D. thesis. Institut Agronomic, Bucuresti. Romania. 212-pp.
4. Bioleti, R.F. 1907. Oidium or powdery mildew of the vine. Calif. Agric. Exp. Stn. Bull. No. 186.
5. Boubales, D. 1961. Etudes des causes de la resistance des vitacees a loidium de la vigne (*Uncinula necator*) et de leur mode de transmission hereditaire. Ann. Ameliore. Plantes. 11: 401 - 500.
6. Cook, R. T. A. & B. E. J. Wheeler. 1967. Overwintering of cleistothecarps and infection by ascospores of *Erysiphe cichoracearum* on *Arctium Lappa*. Trans. Br. Mycol. Soc. 50 (4) : 625- 630.
7. Cortesi, P., M. Bisiach, M. Ricciolini, & D. Gadoury. 1997. Cleistothecia of *Uncinula necator* - An additional source of in Italian Vineyards. Plant Dis 81:922-926
8. Cutter, E. C. & B. E. J. Wheeler. 1968. Effect of temprature on ascospore discharge from cleistocarps of *Erysiphe cichoracearum* on *Arctium lappa*. Trans. Br. Mycol. Soc. 51(5): 791-812.
9. Diehl, H. J. & C. Heintz. 1987. Studies on the generative reproduction of Grapevine powdery mildew *Uncinula necator*. Vitis, 26:114-122.
10. Evans, K. J., L. Whisson, & E. S. Scott. 1996. An experimental system for characterizing isolates of *Uncinula necator*. Mycol. Res . 100(b) : 675-680.

11. Gadoury, D. M. & R. C. Pearson. 1990. Germination of ascospores and infection of *Vitis* by *Uncinula necator*. *Phytopathology* 80: 1198-1203.
12. Gadoury, D. M. & R. C. Pearson. 1990. Ascocarp dehiscence and ascospore discharge in *Uncinula necator*. *Phytopathology* 80: 393-401.
13. Gadoury, D. M. & R. C. Pearson. 1988. Initiation, development, dispersal and survival of cleistothecia of *Uncinula necator* in New York vineyards. *Phytopathology* 78: 1413-1421.
14. Galloway, B. T. 1895. Observation on the development of *Uncinula spiralis*, *Bot. Gaz.* 20:486-493
15. Jailloux, F., T. Thind, & M. Clerjeau. 1998. Releases, germination and pathogenicity of ascospores of *Uncinula necator* under controlled conditions. *Can. J. Bot.* 76:777-781.
16. Lianage, A. S. & D. G. Royle. 1976. Overwintering of *Sphaerotheca hummuli*, the cause of Hop powdery mildew. *Ann. Appl. Biol.* 83:381-394.
17. Lianage, A. S. 1973. Studies on resistance and overwintering in Hop powdery mildew (*Sphaerotheca hummuli*). Ph.D. thesis, University of London, London, U.K.
18. Moseman, J. G. & H. R. Powers. 1957. Function and longevity of cleistothecia of *Erysiphe graminis f. sp. hordei*. *Phytopathology*, 47:53-56.
19. Pearson, R. C. & D. M. Gadoury. 1987. Cleistothecia, the source of primary inoculum for Grape powdery mildew in New York. *Phytopathology* 77:1509-1514.
20. Pearson, R.C. & E. Gartel. 1985. Occurrence of hyphae of *Uncinula necator* in buds of Grapevine. *Plant Dis. Rep.* 69: 149-151.
21. Pool, R. M., R. C. Pearson, M. J. Welser, A. N. lakso, & R. C. Seem. 1984. Influence of powdery mildew on yield and growth of rossette Grapevines. *Plant Dis.* 68: 540-543.
22. Reddick, D. & F. E. Gladwin. 1915. Powdery mildew of Grapevine and its control in the United States. In Report of the International Congress of Viticulture. 1915. Dattner Printing Co., San Francisco, Calif. pp. 117-125.
23. Sall, M.A. & J. Wrynski. 1982. Perennation of powdery mildew in buds of Grapevines. *Plant Dis* 66:678-679.
24. Van der Spuy, J. E. & F. N. Mtthee. 1977. Overwintering of the Oidium stage of *Uncinula necator* in the buds of the Grapevine. *Plant Dis. Rep.* 61: 612-615.
25. Weltzien, H. C. & M. Weltzien. 1962. Cleistothecia Von *Uncinula necator* in Wurtemberg 1961. *Z. Pflanzen Krankh.* 69: 664 - 667
26. Wicks, T., P. A. Magarey, & R. W. Emmet. 1985. First report of *Uncinula necator* cleistothecia on grapevine in Australia. *Plant Disease* 69:727
27. Yossifovitch, M 1923. Contribution a l etude de l oidium de la vigne et son traitement .Ph.D. thesis. Universite de Toulouse. Toulouse. France.

Effect of Enviromental Conditions on Release, Germination and Pathogenicity of Ascospores in *Uncinula necator*, the Causal Agent of Grape Powdery Mildew

**M.HAJIAN¹, J. ZAD², A.SHARIFI TEHRANI³, M.OKHOVVAT⁴
AND A.SAFARNEZHAD¹**

**1, 5, Scientific Members, Khorassan Agriculture and Natural Resources
Research Center, 2, 3, 4, Professors, Faculty of Agriculture,
University of Tehran**

Accepted. May. 26, 2004

SUMMARY

Release and germination of ascospores in *Uncinula necator* (Schw.) Burr. the causal agent of grape powdery mildew under two wetting conditions and at 4 and 20 °C after 20,80,120,150 and 180 days were studied. Effectiveness of different tempretures (0-35°C) in release of ascospores after 24 hours as well as the amount of release of ascospores in a time period of 0-168 hours in saturation conditions was measured. Also, pathogenicity of the mature ascospores on healthy detached leaves was investigated. The results showed that maximum release occurred after 120 days from semidry treatment (20°C) with 8 ascospores per Cm². Maximum ascospore germination (41%) after 150 days was related to semidry condition (4°C). The mature ascospores were pathogenic on healttly leaves at 20°C indicating their probable role as a primary inoculum source. Optimum temprature for release of ascopores after 24 hours was 25°C whit maximum release occuring in saturation conditions after 36 hours.

Key words: Cleistothecium, Ascospores, Germination, Pathogenicity, Grapevine, Powdery mildew, *Uncinula necator*